

[Ministeren for Grønland.]

de kalder smørhullerne deroppe, ud over de bedste steder, dér, hvor der er mulighed for også at drive en forretning på rentabel basis; det ville blive for uøkonomisk for staten, og det ville måske heller ikke bidrage til at gøre tilstandene bedre for grønlænderne.

Der er jo også — det må man også huske — knyttet en forsyningspligt til statsvirksomhederne, og de har som sagt løst opgaven med meget, meget stor dygtighed. Men jeg tror, at der på mange, mange områder, også på områder, hvor der slet ikke endnu finder forretningsmæssig virksomhed sted i Grønland, kan komme det frem, at private og staten kan arbejde side om side til stor gavn for befolkningen og til forøgelse af levestandarden og foretagsomheden.

Det ærede medlem hr. Knud Hertling fremsatte nogle rosende bemærkninger, om embedsmændenes indsats med rette og om mig måske nok med urette, for jeg bliver jo nødt til at sige det, som det er, når sådant siges til mig, at dette lovforslag er udarbejdet af min forgænger som Grønlandsminister, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen.

Lembourn: Jeg vil gerne sige til hr. Carl P. Jensen, at jeg ved meget vel, at problemet om koncentrationspolitikken har været kulegravet ikke alene mange steder, men også i mange år. Men det forhindrer mig for så vidt ikke i at have lov at stille mig kritisk over for det resultat, man er nået til. Jeg kan ikke se andet, end at der er opstået nogle sociale virkninger, som man ikke havde forudset, og som man åbenbart har ret store vanskeligheder ved at klare, og hvis man kører koncentrationspolitikken for hårdt, kommer det til at hæmme privatiseringen.

Problemet med Claus Sørensens ønsker om investeringer i Napassog — og det var vist Napassog, som hr. Vivike tænkte på — ja, det kan man diskutere, man kan altså argumentere for og imod, og så vidt jeg kan se, er en række af de argumenter, der var for, at denne investering måske var sund nok, ganske gode argumenter.

Endelig kan det blive meget dyrt, hvis man kører koncentrationstendensen for langt. Jeg har en fornemmelse af, at man kører den for langt og for hårdt, for hvis man senere engang i fremtiden igen skal til at

opbygge steder, som er blevet dekoncentreret, så bliver det dyrt.

Desuden tror jeg, at hvis man driver koncentrationstendensen for langt ud, strider det mod mange grønlænderes egne ønsker, så selv om man kan sige, at man har kulegravet problemet, tror jeg ikke, at debatten er afsluttet.

Jeg er enig med ministeren i, at set fra et rent økonomisk effektivitetssynspunkt vil en vis koncentration være nødvendig, det er sikkert rigtigt; men der er mange andre synspunkter, som må med ind i dette, og de grupper af befolkningen, som føler sig ramt af den, og som ikke ønsker at drives af den, skal have muligheder for at lade være. Der kan også komme private investorer, som mener, at de på områder, som strider imod koncentrationsplanen, kan udrette noget og sætte noget i gang, og de skal have en chance for det.

Carl P. Jensen: Ja, jeg synes stadig væk ikke, vi skal føre den diskussion, der skal foregå i Grønlandsrådet; men det er klart, at man kan diskutere en sag for og imod; nu kan hr. Lembourn jo tale for, så taler jeg imod. Men jeg vil gerne sige, at man nedsatte jo netop Grønlandsrådet, for at Grønlandsrådet langs ad vejen skulle justere, skulle tage hensyn til den udvikling, der finder sted, medens den store kommissionsbetænkning fra 1960 bare hang og svævede i luften, uden at der var et organ, hvor den blev justeret langs ad vejen. Det er denne justering, der sker i Grønlandsrådet. Men som sagt, jeg advarer mod, at vi begynder en diskussion om de funktioner, der hører hjemme i Grønlandsrådet; dér har hr. Lembourn jo også mulighed for at tage spørgsmålet op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående den foregående sag på dagsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.